

Er statsministeren enig i, at sådan nogle udtalelser hører hjemme i det gamle Sovjet, men altså ikke i et moderne, oplyst demokrati?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har ikke kendskab til, at andre ministre skulle have kommunikeret noget i den henseende, som fru Elsebeth Gerner Nielsen antyder her, men jeg må sige, at jeg jo ikke har noget overblik over den kommunikation, der finder sted mellem enkeltministre og personer ude i samfundet, så det må fru Elsebeth Gerner Nielsen forfølge hos de pågældende ministre i givet fald.

Jeg vil også sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at jeg ikke vil og heller ikke kan stilles til ansvar for alle mulige andres holdninger til samspillet mellem det politiske system og Danmarks Radio. Det, jeg kan give udtryk for, er min egen holdning, og den er meget klar: at uanset at Danmarks Radio er licensfinansieret og i høj grad politisk reguleret, skal der være frihed og uafhængighed for Danmarks Radio, og vi skal som politikere, hvad enten vi er i regering eller i opposition eller hvad, kunne tåle, at også Danmarks Radio agerer frit og uafhængigt og kritisk i forhold til det politiske system. Sådan er det, og sådan skal det være.

Men omvendt må Danmarks Radio og alle andre jo også tåle, at de politikere, der bliver angrebet, også får lov at give udtryk for *deres* holdning til nyhedsdækningen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for sit andet spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Statsministeren gør meget ud af at sige, at han ønsker, at vi har frie, uafhængige og kritiske medier, men – og jeg har virkelig tænkt over det i de sidste par timer, hvor dialogen har været i gang – jeg kan simpelt hen ikke komme i tanker om et eneste initiativ, som statsministeren har taget med henblik på at sikre eksempelvis Danmarks Radios frihed. Jeg kan simpelt hen ikke komme i tanker om, at statsministeren på noget tidspunkt som pressens minister har været ude at forsvare Danmarks Radio eller forsvare andre medieinstitutioner, der får statslig støtte. Men det kan være, statsministeren kan minde mig om et eller andet, altså et initiativ, som regeringen har taget på det her område.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Der er jo da indgået en meget stor, bred medieaftale, som i allerhøjeste grad har skabt et solidt fundament for Danmarks Radio. At der så i Danmarks Radio er truffet dispositioner, som har bragt institutionen i økonomiske vanskeligheder, er noget andet, men fra det politiske system synes jeg da ganske bestemt, at der er gjort meget for at sikre Danmarks Radio gode udviklingsmuligheder og gode muligheder for at opfylde sine public service-forpligtelser.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for tredje og sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Når man laver en public service-aftale eller medieaftale sker det jo inden for en ramme, nemlig at man tager det udgangspunkt, at selvfølgelig er Danmarks Radio et frit medie. Så jeg synes ikke, at man kan bruge medieaftalen som svar på mit spørgsmål.

Det, der undrer mig, er, at statsministeren ikke tager klar afstand fra, at en kulturminister henvender sig direkte til formanden for Danmarks Radio for at diskutere programvirksomheden. Jeg synes, det er meget besynderligt, at statsministeren finder det acceptabelt, ligesom jeg også ville synes, det var meget besynderligt, hvis statsministeren tillod sig selv at henvende sig til formanden for Danmarks Radio og begynde at diskutere programmer.

Er det ikke netop sådan, at kulturministeren og statsministeren har et særligt ansvar for at gå ind og beskytte pressefriheden og derfor bør holde sig for god til at henvende sig til bl.a. bestyrelsesformanden vedrørende programlægningen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jamen såvel kulturministeren som jeg som alle andre ministre i regeringen står vagt om pressefriheden og ytringsfriheden, og det er ikke i modstrid med, at kulturministeren selvfølgelig kan have en dialog med bestyrelsesformanden for Danmarks Radio, ligesom ministre i øvrigt på hver deres område har dialog med respektive bestyrelsesformænd. Det er sådan, vores samfund er indrettet, at rundtomkring på ministerområderne er der en række selvstændige institutioner, hvor der er nogle bestyrelsesformænd, nogle af dem er oven i købet politisk udpeget, og selvfølgelig har man da en dialog med dem.